



„Pe când mulțimea **Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret, a văzut două corăbii oprite lângă țârm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele.**

Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: **Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.**

Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și **au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră.**

Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: **Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țârm, au lăsat totul și au mers după El.” (Luca 5, 1-11)**

“Doamne, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins” este **strigătul omului care simte că fără Dumnezeu nu poate să primească nimic autentic în viață.** Jalea omului care simte că fără Hristos nu poate face nimic.

Toate “bogățiile” omului sunt 0 (zero). Doar dacă așezi în fața lor acel 1 (unu) al credinței, toate primesc consistență. **Bogăția cea adevărată este mulțumirea sufletească.**

Ce glas auzi de la Dumnezeu care îți despietrește inima și îți dă la o parte vălul mândriei? “Mânați mai la adânc!, adică nu stați tot timpul la țârm, unde este agitație, gălăgie, iarmaroc. **Îndepărtați-vă puțin de zgomotul lumii, de frământarea vieții** – într-o pădure, în intimitatea camerei sale, adâncindu-te într-o lectură frumoasă... Să ai puterea să spui un NU categoric superficialității, un NU categoric amăgirilor de moment, un NU categoric cântecelor de sirenenă pe care le auzim ca o vrajă, tot timpul intrând în viața noastră pentru a ne deturna de la singurul scop care-și merită osteneala: **să-L țintești cu inima ta pe Domnul Hristos;** a spune NU lucrurilor amăgitoare, îmbrăcate frumos, dar lipsite de conținut. Înseamnă **a spune un DA categoric seriozității, căutării după adâncime, lucrurilor și realităților care au consistență.**

Lucian Blaga spunea: “Sapă, frate, sapă, sapă, până când vei da de apă”. Adâncește-te, caută, sapă și vei descoperi câtă bogăție de har poate încăpea în sufletul tău... Și atunci, văzând bogăția de bucurii revărsate ție de la Dumnezeu, te vei simți, ca Petru, nevrednic de aceste bucurii și îți vei vedea sărăcia ta. **Să ai conștiința nevredniciei tale!**

“Ctitor fii fântânilor, ce sufletul inima-ți adapă”. Săpând întru adânc, înțelegem că pătrunderea noastră în sensul și lumina Sfintei Biserici ne ajută să ne reconsiderăm prioritățile în viață, să găsim mulțime de scări ale valorilor care așteaptă a fi urcate și, prin ele, a ne adânci și a găsi **Apa** – izvoare nesecate de har – care ne adapă sufletul. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate!

Mult ne străduim noi, oamenii, mult ne zbatem, dar prea deseori, nimic dobândim, nimic folosim, nimic adunăm. Pentru că **nu adunăm dimpreună cu Hristos și în Duhul Lui,** pentru că **lucrăm numai omeneste, mult prea-omeneste și nu știm sau am uitat fiii cărui Duh suntem.** Pentru că ne biziim doar pe ceea ce știm și pe ceea ce putem noi, pe voința, ambiția și puterea noastră, pe faptele mâinilor noastre, luăm drept reper doar ceea ce corespunde măsurii noastre meschine și pitice, **confundând pe Duhul cel Sfânt cu sângele nostru înfierbântat, credința în Hristos cu credința în noi înșine, râvna de Sus cu râvna cea trupească,** cu zelul aprins al inimii căzute, nerăbdător să arunce plasa înainte să fi învățat să pescuiască și înainte de a-i întreba pe mai-marii săi unde este locul propice de pescuit.

Trăim eretic și ne nevoim eretic, zicea un părinte mare de azi și ne mirăm că nu aducem rod, că nu prindem nimic în plasă. **Pescuim în ape tulburi, pescuim haotic. Nu cerem Lumina să vedem și nu vedem unde să aruncăm plasa, nu învățăm niciodată “să mănăm la adânc”,** să ne depărtăm de “uscat” și să facem “după Cuvântul Lui”. Dar mai rău este că... nu știm măcar că suntem neștiutori și orbi în cele ale Duhului și ne înfuriem strașnic pe cei care ne arată orbirea!

Unii muncesc, dar nu știu cui adună. Alții caută înțelepciunea, dar nu știu să o caute unde trebuie sau nu o caută sincer. Așa ajungem la sfârșitul vieții noastre cu plasele goale. N-am pescuit nimic. N-am dobândit nimic.

Domnul stă și așteaptă lângă noi, ne lasă să ne izbim de neputința noastră, așteaptă zorii zilei când va cânta cocoșul vădind prostia îngâmfmării noastre, ca să cunoaștem bine că de la noi nu-i nici o speranță de a (se) prinde ceva (de noi), după care ne poruncește să aruncăm din nou plasa, să ne ostenim din nou. **Ce vom face? Vom sta plângându-ne că e degeaba și că nu se găsește nimic pentru noi “acolo”, sau, oboșiți, triști, vom da, totuși, ascultare glasului Său?**



27 septembrie 2015 - 4 ani de la adormirea Ierom. Adrian Făgețeanu, de la Mănăstirea Antim

“În Taina Spovedaniei, preotul are misiunea de a-l ajuta pe credincios să scoată la iveală nu numai păcatele, mizeriile și răutățile făcute (să le vădească paguba vremelnică și veșnică pe care o aduc omului), ci mai ales frumusețile interioare latente din fiecare om. De aceea, orice om trebuie primit cu delicatețe și înțelegere, cu durere și cu dragoste, ajutându-l să iasă din deznădejdea și din scârba păcatului la lumina întâlnirii cu Dumnezeu cel bun și iubitor de oameni.

Fiecare credincios trebuie trezit la înțelegerea că Hristos S-a răstignit și pentru el, că trebuie să ne răstignim și noi față de păcat, pentru a învia împreună cu Hristos. Astfel, **fiecare Spovedanie ar trebui să-l facă pe credincios conștient și de bunătățile lui interioare, care cu cât sunt oferite mai mult și mai dezinteresat altora, cu atât devin mai strălucitoare, deși nu trebuie să se mândrească cineva pentru asta.**”

(Ierom. Adrian Făgețeanu, Ierom. Mihail Stanciu, De ce caută omul contemporan semne, minuni și vindecări paranormale? Un răspuns ortodox, Ed. Sophia, București, 2004, p.45)



27 septembrie – Sfântul Ierarh ANTIM IVIREANUL (+ 1716) – “Când ieșim de la biserică, să nu ieșim deșerți; ci să facem cum face ariciul. Că, după ce merge la vie, întâi se satură el de struguri, apoi scutură vița de cad boabele jos și se rostogolește pe dânsule de se înfig în ghimpii lui și duce și puilor. Așa să ducem și noi, fiecare, pe la casele noastre, copiilor și celor ce n-au mers la biserică, din cuvintele ce am auzit din Sfânta Evanghelie!”



1 octombrie – Acoperământul Maicii Domnului

- După săvârșirea cântării celei de toată noaptea, într-o zi de Duminică, în luna octombrie, ziua întâi, în Constantinopol, în timpul lui Leon cel Înțelept, împăratul cel drept credincios, întru prea slăvita biserică a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, cea din Vlaherne, fiind de față și mulțimea poporului la ceasul al patrulea din noapte, Sf. Andrei, cel ce era întru totul al lui Hristos, și-a ridicat ochii în sus și a văzut-o pe Împărăteasa Cerului, pe Acoperitoarea a toată lumea, Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh și rugându-se, strălucind ca soarele și acoperind poporul cu cinstitul său Omofor.

Văzând aceasta Sf. Andrei a zis către ucenicul său Epifanie: "Oare vezi, frate, pe Împărăteasa și pe Doamna tuturor, care se roagă pentru toată lumea?" Iar el a răspuns: "O văd, sfinte părinte, și mă înspăimânt". Precum odată Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu a văzut pe cer un semn mare, o femeie îmbrăcată în soare, așa și Sf. Andrei din biserică Vlahernei, a văzut-o pe Mireasa cea fără de mire îmbrăcată în porfiră ca soarele. Acoperitoarea noastră cea preabună, în vremea cea rea când năvălește nevoia asupra noastră, atunci vine în ajutorul nostru și ne ocrotește pe noi de fulgerele amăgitoare deșertăciuni lumești, de glasurile mândriei vieții și de cele ale slavei deșarte, de tunetele năpădirii năprasnice a vrăjmașului, de cutremurul patimilor și de grindina pedepsei celei de sus care năvălește asupra noastră pentru păcate. Căci, atunci când toate aceste primejdii ne supără pe noi, îndată, ca un semn mare, se arată Ajutătoarea cea grabnică a neamului creștinesc, păzindu-ne și acoperindu-ne pe noi.

www.crestinortodox.ro

Stăpână, Stăpână, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul. Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne pe noi sub sfânt acoperământul tău.

1 octombrie – Sf. Roman Melodul, cântărețul Maicii Domnului (+ 560) este cel care, potrivit tradiției a alcătuit primele condace.

La începuturi, condacul a fost un imn alcătuit dintr-un număr variat de strofe, de regulă de la 18 la 30, câteodată chiar mai multe.

Termenul de condac derivă din limba greacă și însemna **băt, bastonaș pe care se înfășurau vechile manuscrise**, pe pergament sau pe hârtie, în formă de sul, iar **mai apoi denumirea a fost dată însuși manuscrisului** pe care se scriau imnuri (condace).

Cel mai cunoscut condac compus de Cuviosul Roman Melodul, cel mai mare poet al Bizanțului și al literaturii creștine de limbă greacă este Condacul Crăciunului: „**Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște, iar pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci!**”

2 octombrie – Sf. Mc. Ciprian și Sf. Mc. Iustina - De la meșteșugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înțeleptite, la cunoștință dumnezeiască, te-ai arătat lumii doctor preaînțelept, tămăduiri dăruind celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina; cu care roagă-te, Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Programul săptămânii 27 septembrie – 4 octombrie 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	27 Septembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Pescuirea minunată) – Pr. Ticu
Duminică	27 Septembrie	17 - 18	- Film religios / Paraclisul Maicii Domnului – Pr. Ticu
Luni	28 Septembrie	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Mărți	29 Septembrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	30 Septembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Miercuri	30 Septembrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Acoperământului Maicii Domnului
Joi	1 Octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Acoperământul Maicii Domnului) – Pr. Ticu
Vineri	2 Octombrie	9 - 11	- Taina Sf. Maslu
Vineri	2 Octombrie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Ticu
Sâmbătă	3 Octombrie	8 - 11	- Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	3 Octombrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 19-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	4 Octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Iubirea vrăjmașilor) – Pr. Dragoș
Duminică	4 Octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr. Dragoș